

много на дечица като васъ. Който пести зрънцето, трохичката, той почита и обича труда, обича хората, обича Бога. Такъвъ човѣкъ ще живѣе доволенъ и честитъ на земята.

Слушахме съ наведени глави. Кака Ленка и азъ цѣлунахме ржка на дѣда за тия му думи.

Н. Моневъ

ВРАБЧЕ И ДЕТЕ

Застана Вrabчо на стобора
И викна съ всичкия си гласъ:
— Спомнете си за мене, хора,
Гладенъ съмъ азъ, гладенъ съмъ азъ!

На двора Юлиянъ играе:
— Хей, Вrabчо мой, какво крещишъ?
Знамъ, че си гладничъкъ, така е,
Като не знаешъ да пестишъ.

Вижъ мравкитѣ. Тѣ не играха,
Не пѣха лѣтосъ като тебъ,
А зрънце подиръ зрънце сбраха
И днеска иматъ житенъ хлѣбъ.

Вижъ и пчелитѣ цѣло лѣто
Пълниха кошера съсь медъ,
Пестиха, трупаха богато
И днесъ похапватъ си наредъ.

За тѣхъ ни студъ, ни гладъ ще има,
А ти си гладенъ въ тоя часъ,
Ехъ, нѣма що, и тая зима
Трохички ще ти давамъ азъ.

Лжезаръ Станчевъ